

ÎNCHEIERE

22 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Andrei Crasnostan
în interesele Olesei Purici,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea
Purici împotriva Societății Comerciale „Grand Premium” Societate cu Răspundere
Limitată și Companiei de Asigurări „Klassika Asigurări” Societate pe Acțiuni,
intervenient accesoriu Întreprinderea cu Capital Străin „BT-Leasing MD” Societate
cu Răspundere Limitată, cu privire la repararea prejudiciului material și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 10 ianuarie 2013, Olesea Purici a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva SC „Grand Premium” SRL, CA „Klassika Asigurări” SA, intervenient
accesoriu ÎCS „BT-Leasing MD” SRL, solicitând, prin cererea de concretizare a
cerințelor (vol. I f.d. 228-229), încasarea în mod solidar de la SC „Grand
Premium” SRL și CA „Klassika Asigurări” SA a sumei de 399 539,90 lei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 29 iulie 2010 a încheiat cu ÎCS „BT-
Leasing MD” SRL contractul de leasing financiar nr. 194LMD/2010, în baza
cărui a devenit locatar al autovehiculului de model Mercedes-Benz E220 CDI cu
numărul de înmatriculare xxxxx, fiind asigurat la CA „Klassika Asigurări” SA,
fapt confirmat de polița de asigurare facultativă cu termenul de asigurare 29 iulie
2011-28 iulie 2012.

În perioada 14 iulie 2010 - 1 decembrie 2011 autovehiculul menționat a fost
adus la centrul tehnic al SC „Grand Premium” SRL, pentru diverse reparații.
Ultima dată automobilul a fost reparat la 19 noiembrie 2011. La 1 decembrie 2011
între ora 08:00 și 08:30 a pornit motorul autovehiculului pentru încălzire, însă
peste o perioadă scurtă de timp de sub capota autoturismului și de la roata din față,
pe partea stângă, au ieșit flăcări. Despre acest fapt a anunțat imediat pompierii și
inspectoratul de poliție.

Astfel, în urma incendiului autovehiculul a fost deteriorat semnificativ.

La 16 mai 2012 de către SC „Grand Premium” SRL a fost întocmit actul de constatare a pagubelor nr. 2268, prin care a fost stabilit că prejudiciul material adus autovehiculului de model Mercedes-Benz E220 CDI cu numărul de înmatriculare xxxxx, constituie 366 803 lei.

Olesea Purici a remarcat că s-a adresat Centrului National de Expertiză Judiciară de pe lângă Ministerul Justiției pentru efectuarea unei expertize.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 1026 din 30 iulie 2012 s-a stabilit că incendiul a fost provocat de un scurt circuit la sistemul de frână ABS cu care este dotat autovehiculul. În baza cercetărilor efectuate în condiții de laborator precum și datele puse la dispoziția expertului referitor la lucrările efectuate de SC „Grand Premium” SRL în perioada 14 iulie 2010 până la 1 decembrie 2011 s-a stabilit că cauza producerii incendiului în compartimentului motorului a fost condiționată de deranjamentele în echipamentul electric al autoturismului (funcționare în regim de avarie) cu producerea unui scurt circuit electric primar în fasciculul de conductoare electrice ce alimentează blocul ABS, și anume, conductorul electric de forță cu diametrul de 2,6 mm și alt conductor (obiect) cu polaritatea opusă. Favorizarea acestor deranjamente a fost condiționată pe timpul efectuării lucrărilor de reparație cu neatenție, prin deteriorarea starturilor izolatoare ale conductoarelor.

Prin urmare, consideră că vina în provocarea scurt circuitului o poartă SC „Grand Premium” SRL.

Reclamanta a indicat că la 8 decembrie 2011 a adresat CA „Klassika Asigurări” SA o cerere de despăgubire, fiind deschis dosarul de daune CASCO nr. 969, însă prin scrisoarea nr. 1105 din 19 decembrie 2011, CA „Klassika Asigurări” SA a comunicat că nu are temei legal de achitare a despăgubirii de asigurare dat fiind că conform condițiilor de asigurare a mijloacelor de transport auto (CASCO) nu se consideră caz asigurat paguba derivată din defectarea, refuzul, ieșirea din funcțiune a detaliilor, nodurilor (centrelor) și agregatelor mijlocului de transport în rezultatul exploatării lui.

Astfel a înaintat reclamație și în adresa SC „Grand Premium” SRL de a repara prejudiciul material în mărime de 366 803 lei, însă, prin scrisoare SC „Grand Premium” SRL a comunicat că autovehiculul de model Mercedes-Benz E220 CDI cu numărul de înmatriculare xxxxx, nu a fost deservit în perioada 14 iulie 2010-1 decembrie 2011 la centrele de reparație auto ale SC „Grand Premium” SRL, fapt ce nu corespunde realității.

La 5 noiembrie 2014, în cadrul ședinței de judecată, Olesea Purici a depus cerere de concretizare a cerințelor acțiunii, prin care a indicat că suma prejudiciului în mărime de 366 803 lei urmează a fi indexată în dependență de indiciile inflației.

Astfel, a menționat că potrivit informației Băncii Naționale a Moldovei inflația anuală constituie 5,1%, pentru anul 2013 suma de 18 706,90 lei și pentru anul 2014 (9 luni) suma de 14 030 de lei.

Prin hotărârea din 22 mai 2015 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de către Olesea Purici s-a admis parțial.

S-a încasat de la SC „Grand Premium” SRL în beneficiul Olesei Purici suma de 366 803 lei cu titlu de prejudiciu material și 11 005 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată. (vol. II f.d. 33, 38-50)

La 29 mai 2015 SC „Grand Premium” SRL a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii din 22 mai 2015 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă. (vol. II f.d. 37, 66-70)

Ulterior, la 22 iunie 2015, Olesea Purici a înaintat cerere de apel împotriva hotărârii din 22 mai 2015 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, solicitând casarea acesteia în partea respingerii cerinței de încălzire a sumei indexării, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral, (f.d. 56-57, 79-81 vol. II).

Prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelurile declarate de SC „Grand Premium” SRL și Olesea Purici și s-a menținut hotărârea Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 22 mai 2015. (vol. II f.d. 105-112)

La 15 decembrie 2015 SC „Grand Premium” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău. (vol. II f.d. 116-124).

Prin decizia din 24 februarie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SC „Grand Premium” SRL, s-a casat decizia din 21 octombrie 2015 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare. (vol. II f.d. 139-145)

Prin decizia din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiat apelul declarat de Olesea Purici.

S-a admis apelul declarat de SC „Grand Premium” SRL.

S-a casat hotărârea din 22 mai 2015 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă prin care acțiunea s-a respins integral ca neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de apel conchisă că concluzia instanței de fond vizavi de temeinicia acțiunii înaintate de Olesea Purici contravine circumstanțelor de fapt stabilite, rezultă din aprecierea greșită a probelor și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În sensul dat, instanța de apel a remarcat că la caz nu s-a stabilit faptul că deranjamentele care au dus la formarea sursei de aprindere au fost cauzate de lucrările de reparație efectuate de SC „Grand Premium” SRL, iar prin urmare pretențiile înaintate de reclamanta Olesea Purici față de această întreprindere sunt neîntemeiate.

La fel, cu referire la pretenția în partea în care este înaintată împotriva CA „Klassika Asigurări” SA, instanța de apel a reținut că și aceasta este neîntemeiată, or în această parte acțiunea nu este motivată, deoarece temeiurile de fapt invocate în acțiune se referă doar la refuzul SC „Grand Premium” SRL de a repara prejudiciul pretins, reclamanta insistând că anume această întreprindere se face vinovată de izbucnirea incendiului care a provocat pagubele.

Totodată, a menționat că și temeiurile de drept pe care reclamanta își întemeiază pretențiile, reglementează temeiurile și condițiile apariției răspunderii delictuale, modul de reparare a prejudiciului cauzat prin atare acțiuni, cât și obligațiile solidare, însă nu se referă la raporturile juridice litigioase apărute în baza contractelor de asigurare facultativă a autovehiculelor, or, pretențiile față de CA „Klassika Asigurări” SA rezultă din contractul de asigurare facultativă a

autovehiculelor nr. 530/CAS/11, încheiat între CA „Klassika Asigurări” SA și Olesea Purici la data de 27 iulie 2011.

La 18 februarie 2019, avocatul Andrei Crasnostan, în interesele Olesei Purici, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 6 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, menținerea hotărârii din 22 mai 2015 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău și compensarea cheltuielilor de judecată compuse din plata taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs, în sumă de 5 503 lei.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a interpretat eronat legea, a apreciat arbitrar probele și a comis erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale.

În sensul dat, a invocat că în speță este dovedit cu certitudine faptul că Olesei Purici i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 366 803 lei, ca urmare a producerii incendiului din data de 1 decembrie 2011, cu deteriorarea automobilului de model Mercedes-Benz E220 CDI cu numărul de înmatriculare xxxxx, care se află în legătură cauzală cu acțiunile de deservire și reparație a acestui mijloc de transport de către angajații SC „Grand Premium” în perioada 14 iulie 2011-19 noiembrie 2011.

Astfel, consideră că este stabilită clar legătura cauzală între acțiunile angajaților SC „Grand Premium” SRL și prejudiciul cauzat, care urmează a fi reparat din contul întreprinderii pârâte, reieșind din prevederile art. 9 lit. j) din Legea privind protecția consumatorilor nr.105 din 13 martie 2003.

Prin referința din 24 aprilie 2019, și suplimentul la referință din 18 mai 2019, reprezentantul intimatului SC „Grand Premium” SRL, avocatul Ion Cerga, a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei contestate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces la 12 decembrie 2018, însă dovada legală de recepționare a acesteia de către recurentă lipsește. Totodată în cererea de recurs s-a menționat că aceasta a fost recepționată prin poștă, fapt confirmat prin copia de pe plicul poștal (vol. III f.d. 86), la 22 decembrie 2018.

Din aceste considerente, Colegiul consideră că recursul din 18 februarie 2019 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de

fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Andrei Crasnostan în interesele Olesei Purici, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Andrei Crasnostan în interesele Olesei Purici.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Dumitru Mardari